

[Pelle Voigt]

er Fremskridtspartiet måske med følgeskab af ét andet parti, der mener, at man skal opretholde en kvoteordning.

På den baggrund må jeg spørge hr. Kim Behnke, hvilken størrelse Fremskridtspartiet så har tænkt sig at kvoten skal have, idet jeg går ud fra, at det så må være Fremskridtspartiets opgave at fremsætte forslag til finansloven om en sådan kvote.

Jeg forstår ikke, hvordan Fremskridtspartiet vil forene det med det principielle synspunkt, at der slet ikke bør være noget støttet byggeri, medmindre man vil fremsætte forslag om en kvote på nul, hvilket efter min mening er indlysende meningsløst. Det ville da være et interessant skridt i den rigtige retning, hvis Fremskridtspartiet gjorde sig tanker om rent positivt at fremsætte et forslag til en almennyttig kvote, godt nok efter at virkeligheden for længst har overhalet det antikverede og bureaukratiske system, som kvotestyringen er, men set i forhold til Fremskridtspartiets mere stenalderagtige synspunkter ville det være et fremskridt, og derfor kunne jeg da godt tænke mig at høre, hvad vi kan forvente os fra den kant.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det, der er stenalder, og det, der er antikveret, er troen på, at statssubsidier fører noget godt med sig.

Der er et flertal i Folketinget, der stadig væk har det antikverede synspunkt. Vi er ikke en del af det flertal, og da Fremskridtspartiet ikke har 90 mandater og derfor ikke – endnu i hvert fald – kan få det, som vi gerne vil, kan jeg sige til hr. Pelle Voigt, at Fremskridtspartiets fremgangsmåde vil være den, at vi ved de årlige finanslovforhandlinger vil kæmpe for trin for trin at få kvoterne nedsat, ligesom det er lykkedes at gøre det 3 år i træk, men hvis man vedtager dette lovforslag, mister Folketinget og dermed også Fremskridtspartiet dette styringsredskab. Jeg ved godt, at hr. Pelle Voigt af ideologiske grunde ønsker at tage det fra os, fordi hr. Pelle Voigt ønsker, at det støttede byggeri skal eksplodere og få et langt større omfang, end det har i dag, men det er vi modstandere af, for det får også en økonomisk konsekvens, ud over at det ødelægger muligheden for at få genoprettet den balance på det danske boligmarked, som ikke har været der siden Anden Verdenskrig.

Addi Andersen (CD):

Efter Centrum-Demokraternes opfattelse er det et godt forslag, der her er fremsat, idet det indeholder en stor grad af decentralisering af det nuværende kvotebelagte byggeri.

Det giver kommunerne en betydelig større frihedsgrad, at de, hvad angår almennyttigt byggeri, fremover ikke nødvendigvis skal være bundet af kvoter, men kan træffe beslutning om igangsætning af byggeri med statslig finansieringsstøtte, når det findes nødvendigt.

Dog vil der ske en reduktion i det samlede kommunale bloktilskud, såfremt det såkaldte omdrejningspunkt overskrides. Det kan betyde, at den enkelte kommune, når den godkender en overskridelse af det vejledende rammebeløb, skal betale den statslige del af ydelsesstøtten, der ligger ud over rammebeløbet.

Efter CD's opfattelse er det tilfredsstillende, at en kommunalbestyrelse ikke kan give tilsagn om igangsættelse af almennyttigt byggeri, såfremt antallet af ledige lejligheder opført med statslig og kommunal støtte i alt overstiger 2 pct.

Vi har tidligere erfaret, at gældende bestemmelser vedrørende indretning af støttet byggeri ikke i alle tilfælde er opfyldt, hvorfor vi finder, at det er rigtigt med en præcisering på dette område, således at såvel lejlighederne som adgangsvejene er velegnede for ældre og handicappede.

CD vil medvirke til en hurtig udvalgsbehandling af lovforslaget.

Jørgen Estrup (RV):

Dette er jo en næsten nostalgisk oplevelse. Det er måske sidste gang, vi skal høre hr. Pelle Voigt snakke om de alt for små kvoter og Ølgaardudvalgets forkerte beregninger, mens hr. Kim Behnke på den anden side snakker om sin strategi for at få skovlen under det støttede byggeri.

Det vil vi alle sammen savne, og derfor burde man måske slet ikke gå denne vej, men eftersom det jo ikke er et spørgsmål om at forlyste Folketinget, men om at gøre noget fornuftigt, mener vi fra radikal side immer væk, at det er en god ordning, man her er på vej ind i, fordi vi får noget, som er nok så vigtigt, nemlig en sammenhæng mellem de steder, hvor behovet kan vurderes, og hvor ønskerne er, og dér, hvor beslutningerne tages og ansvaret pådra-